

zasvetili ostri zobje. Rep ji je udarjal ob mizo, kakor da bi hotel iz nje izkresati tisoč gorečih isker... Anja Panja je zopet pričela vrteti paličico z zlatim rogljičkom. Čudno je skakala sredi izbe in je mrmrala nerazločne besede. Toda naglo je prenehala. Znoj si je obrisala z obraza, paličico z zlatim rogljičkom je položila nazaj v pisano skrinjo. Potem pa je stopila tja v kot, kjer je predel velik, križast pajek debelo mrežo. Zgrabila je pajka in ga je postavila na svojo ploščato dlan. Mrmrjala je čudne, nerazumljive besede in je polagoma pihala v pajka. Pajek pa se je izprehajal mirno po njeni dlani sem in tja, tja in sem, gori in doli. Anja Panja ga je gledala, in obraz se ji je režal od veselja in od zadovoljnosti. Postavila je pajka nazaj na njegovo mrežo in je stopila k mizi. Mačka se je bila že pomirila. Rep je držala pokonci in je glasno in zadovoljno predla.

»Mucika, ti moja lepa mucika!« ji je govorila Anja Panja. »Po-vprašala sem pajka, če bom ulovila danes tistega paglavca, ki mi je prizadejal toliko gorja. Pa mi je rekel pajek, da ga gotovo ujamem. In začarala sem prej svoje noge in zdaj bom letela, letela kakor veter. Čez urico pa bo Kocelj že moj in privlečem ga semkaj, da mu ti iz-praskaš hudobne oči... Mucika, ti moja lepa mucika! Na prag sedi in skrbno čuvaj mojo hišico, dokler se ne vrnem in ne privlečem paglavca. Ali si slišala?«

»Mijav-mijavkc!« je odgovorila črna mačka. Z mize je poskočila, iz izbe je zdrvela in je legla na prag. Pa tudi Anja Panja je zdrvela iz izbe, čez trato je hitela in je izginila v gluhem gozdu...

Zima se poslavlja.

*Mrzla zima se poslavlja,
led se taja, sneg kopni,
že nas ptičji spev pozdravlja
in priroda se budi.*

*Pod odejo se sneženo
je spočila, a sedaj
vstaja s silo pomlajeno
obnovit pomladni raj.*

*Kmalu spet bo zelenela
in cvetela zemlja vsa;
pesem radostna donela
bo iz slednjega grla.*

*K novemu življenju tudi
vstani zdaj, mladina ti;
poj veselo in se trudi,
da jesen ti obrodi!*

Fr. Rojec.

